

MAGISTRÁT MĚSTA LIBEREC

1. zasedání zastupitelstva města dne: 31. 1. 2008

Bod pořadu jednání:

Věc: Prominutí pohledávek Luboš Henneberk

Zpracoval: Martin Blaževič, vedoucí oddělení technické správy sociálních,
zdravotních a bytových objektů

odbor, oddělení: odbor sociálních a zdravotních služeb, oddělení technické správy
sociálních, zdravotních a bytových objektů

telefon: 48 524 3444

Schválil: vedoucí oddělení Martin Blaževič
vedoucí odboru Ing. Jaromíra Čechová

Projednáno:

Poznámka:

Předkládá: Ing. Jiří Kittner, v. r.
primátor města
Naděžda Jozífková, náměstkyně primátora

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města po projednání

n e s c h v a l u j e

prominutí pohledávek včetně poplatků z prodlení a nákladů řízení pana Luboše Henneberka.

Důvodová zpráva

Paní Iva Henneberková požádala dne 3.12.2007 Zastupitelstvo města Liberec prostřednictvím podatelny Magistrátu města Liberec o odpuštění dluhu bratra Luboše Henneberka.

Paní Henneberková podala jménem Luboše Henneberka žádost o přidělení bezbariérového bytu. Při prověřování žádosti bylo zjištěno, že pan Luboš Henneberk má dluh na nájemném a službách ve výši 86.021,- Kč. Z tohoto důvodu byla Komisí humanitní péče žádost pana Henneberka pozastavena a byly vyžádány doplňkové informace, neboť na jednání komise nebylo zřejmé, zda dluh vznikl před nemocí, či až po nemoci. Z těchto důvodů byla kontaktována paní Henneberková k podání doplňujících informací. Dle sdělení paní Henneberkové o bratrově dluhu nevěděla, neboť se s bratrem nestýkala. Pan Henneberk je po mozkové mrtvici s těžkým poškozením mozku, plně o něj pečuje sestra u které žije a která se svými dětmi, z toho jedno je mentálně postižené, bydlí v pronajatém bytě 1+kk. Uvedený dluh vznikl před nemocí a je v současné době vymáhám soudní cestou.

Zároveň se paní Henneberková přihlásila do výběrového řízení na startovací byt v ulici Krajní. V čestném prohlášení paní Henneberková podepsala, že ona ani členové domácnosti nemají žádné dluhy vůči SML. Toto prohlášení není pravdivé, neboť v další příloze žádosti je uvedeno, že syn paní Henneberkové Martin má dluh na pokutách a bude s ním uzavřen splátkový kalendář. Z tohoto důvodu byla její žádost vyřazena a nebyla hodnocena, neboť v pravidlech pro přidělování bytů v ulici Krajní je jednou z podmínek pro podání žádosti, že *žádost o byt může podat plnoletý občan České republiky způsobilý k právním úkonům, který nemá žádné dluhy vůči SML (tuto podmínku musí splňovat i další členové domácnosti)*. Tuto podmínku tedy paní Henneberková nesplnila. Není tedy pravdou, jak uvádí paní Henneberková v dopise, že měla velikou naději získat krásný byt s výtahem a balkonem, ale bohužel, kvůli bratrovým dluhům je tato možnost pozastavena do jejich vyřízení. Jak už je uvedeno výše, žádost byla vyřazena a nebyla vůbec hodnocena.

Paní Henneberková nikdy nepředložila plnou moc či zmocnění, jednat jménem pana Luboše Henneberka.

V souladu s usnesením Rady města Liberce č. 469/00 ze dne 24.10.2000, ve kterém rada města schválila v bodě 2) *vymáhání dluhu včetně poplatku z prodlení*, odbor sociálních a zdravotních služeb doporučuje radě města neschválit prominutí pohledávek včetně poplatků z prodlení a nákladů řízení pana Luboše Henneberka.

Příloha:

č. 1 – dopis paní Henneberkové

příloha č. 1

Statutární město Liberec
Doručeno: 04.12.2007
CJ MML 219805/07
listy: 1 přílohy: 0

Žadatel:
Iva Henneberková,

Adresát:
MAGISTRÁT MĚSTA
Zastupitelstvo Města Liberec

3.12.2007

Vážení, věnujte prosím, pozornost mému dopisu. Protože jinou možnost nemám, **ŽÁDÁM TÍMTO O: ODPUŠTĚNÍ DLUHU ZA MÉHO BRATRA LUBOŠE HENNEBERKA,**

kterého mám v péči.

K mé žádosti je připojena ještě žádost o sociální byt, kterou jsme podala 13.8.2007 a měla jsem velikou naději získat krásný byt s výtahem a balkonem, ale bohužel, kvůli bratrovým dluhům je tato možnost pozastavena do jejich vyřízení.

Důvody pro odpuštění dluhu:

Protože jsem se s ním dříve nestýkala (měla jsem svoje starosti s výchovou dětí, na které jsem sama), nevěděla jsem nic o jeho životě, natož o tom, že neplatí nájemné.

Bratra jsem si k sobě vzala, abych mu posloužila v bezmoci, věděla jsem, že to bude těžké, ale nenapadlo mě, že budu mít kvůli jeho dřívějšímu životu, o kterém nic nevím, takovéto problémy.

Protože je bratr úplně nemohoucí a jeho zdravotní stav se nikdy nezlepší, nebude už nikdy pracovat a jeho „dávka hmotné nouze“ je minimální. Já o něj pečuji, tuto dávku za péči o něho pobírám „Příspěvek na péči (úplná závislost)“ a sama proto nemůžu pracovat, takže není a nebude, kdo by dluhy zaplatil.

Ale bohužel, byt, ve kterém bydlíme my dva, můj retardovaný syn, můj další syn, který je těsně po vyučení, a o víkendech dospělá dcera, která pracuje v Praze, tak tento byt má celkem i s komorou 43m².

Nedávno jsem tedy požádala o byt sociální, ve kterém bych měla alespoň trochu pohodlí a nemuseli bychom být s bratrem v jedné místnosti a dostala jsem naději, že bych ho mohla získat, že náš případ je opravdu velmi těžký a zasloužil by si nějaké řešení, kterého já sama bez pomoci města nejsem schopna dosáhnout. Všechny papíry jsem si obstarala, včetně své bezdlužnosti, a ani mě nenapadlo, že má bratr dluhy z dřívějšího života.

Kdybych se o bratra nemohla dále starat, čekala by ho péče v ústavním zařízení a tam samozřejmě nemohou pečovat tak, jako doma – jeden na jednoho. Čekalo by ho jen vegetování, nejspíše i umírání a to, za velkých bolestí, protože já s ním denně nejméně tři hodiny cvičím, aby ho tak netrápily svalové křeče.

Důvody, proč jsem o dlužích nic nevěděla:

Bratr žil roky nevázaným životem a nestýkal se mnou. Teprve v roce 2004 mi zatelefonovala jedna jeho známá, že je bratr v nemocnici po mrtvici a infarktu v kómatu, jestli ho chce ještě vidět, ať si pospíším. Když jsem ho tam viděla, jaký je ubohý, nemůže se hýbat, (apalitický syndrom), krmí ho sondou, nic nevnímá, bylo mi ho tak líto, že jsem si ho vzala k sobě domů, aby zemřel mezi svými. Avšak moje péče mu prospívala natolik, že se nejen pozdravil ale i přibral. Jeho prognóza je nyní velice dobrá, když překonal krizi, může žít ještě mnoho let. Jsem tomu moc ráda, ale bohužel mi to ztížilo život, protože bydlíme v malinkém bytě v prvním patře bez výtahu, a já ho denně tahám po schodech ven. Nyní už nemusí jíst sondou a je poznat, že mu i chutná, když ho dám ven, je tak šťastný a to mi přináší velké uspokojení. Ale naše podmínky jsou dlouhodobě neúnosné a já sama nám více pomoci nemohu, proto se obracím na Vás, pomozte mi prosím.

Děkuji Vám, že se mnou zabýváte a že mi dáváte naději na zjednodušení mé a bratrovy situace.

Iva Henneberková

Henneberková Iva